

то померисала, по съвѣтъ-тъ на Флорѣ, едно цвѣте, кое-то расло въ поле-то на Оленѣ, единъ градъ у Ахайѣ. Както и да было, Марсъ е богъ на войнѣ-тѣ. Въ врѣмя на войнѣ-тѣ съ исполины-ты, той паднѣлъ робъ, и слѣдъ едно дълго робство за свободѣ-тѣ си, трѣбува да благодари на Меркуріевѣ-тѣ прѣгавинѣ.

Марсовы приключенія.

Колко-то за бога на войнѣ-тѣ, твърдѣ лоше бѣ да ся закачи нѣкой съ него. Гръци-ти сѣ го опитали въ нѣкои случаи. Въ врѣмя на Троянскѣ-тѣ обсадѣ, той ся помѣтнѣлъ откажъ Трояны-ты срѣщу тѣхъ. Діомедъ го наранилъ съ коніе-то си. Нараненый богъ надалъ страшенъ выкъ, силенъ като гласа на десять хыляды войницы. Тогава той забѣгнѣлъ на небе-то, дѣ-то Юпитеръ люто го навикалъ. Гръци-ти разказвать еще, че като убилъ Нептуновъ сынъ Халиротіуса, Марсъ быде повыканъ отъ бога на море-то прѣдъ съвѣта на богове-ты, и че събраніе-то, кое-то ся сбрало у Аѣинѣ, оправдало го.

Марсово богослуженіе у Римляны-ты.

Римляне-ти много по-добрѣ тачили Марса: тѣи му посветили града си, за кой-то мысляхъ, че си има начало-то отъ тоя богъ, кого-то брояхъ за бащѣ на Ромула и на Рема. Тѣи му въздвигнѣли много великолѣпны храмове. Кога-то консули-ти трѣгали на войнѣ, тѣи му принасяли жрътвы и моленія, и съ кошія-та си въ рѣцѣ выкали: Бди, Марсе! и така подлагали орѣжія-та си подъ бдителность-тѣ и покровительство-то на тоя богъ. Саліене-ти, Марсови жръци, съставили у Римъ едно твърдѣ прочюто жръческо училище. Тѣи носяли малкы щитове наречены